

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-30/24-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ane Berlengi Fellner, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Mirjane Čačić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ivane Mamić Vuković, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja B. s.-r. z. K., S., R. d.o.o. S., Z. Č. iz S., R. d.o.o. S., M. P. iz S., G. B. iz S., D. B. j.d.o.o. S., I. M. iz S., H. B. iz S., A. J. iz S., i A. P. iz S., koje sve zastupaju opunomoćenici M. J. i M. B., odvjetnici u Odvjetničkom društvu J. i p. d.o.o. S., protiv tuženika Povjerenika za informiranje, Z., u predmetu radi ostvarivanja prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 14. ožujka 2024.

p r e s u d i o j e

- I. Odbija se tužbeni zahtjev radi poništenja točke 2. rješenja Povjerenika za informiranje, klasa: UP/II-008-07/23-01/1041, urbroj: 401-01/11-23-1 od 18. prosinca 2023.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Rješenjem tuženika pod točkom 1. naloženo je Gradu S. da u roku od 8 dana od dana zaprimanja tog rješenja riješi zahtjev za pristup informacijama kojim su tužitelji tražili dostavu preslike upita muzeja Grada S. povodom kojeg je Ministarstva kulture i medija, konzervatorski odjel S. dalo mišljenje od 26. svibnja 2023., dok je pod točkom 2. žalba tužitelja u preostalom dijelu odbačena kao nedopuštena.

2. Protiv točke 2. rješenja tuženika tužitelji su pokrenuli upravni spor. Ističu da su žalbu izjavili zbog šutnje uprave, a ne zbog odbijanja zahtjeva te smatraju da je tuženik odlučio o nečemu što nije predmet žalbe. Također smatraju da su razlozi koje je tuženik dao u svezi sa svojom odlukom proturječni i protivni mjerodavnom pravu. Pozivaju se na odredbe članka 20. stavka 1. i članka 22. Zakona o pravu na pristup informacijama kao i na odredbu članka 25. tog Zakona, a također i na odredbe članka 105. i 115. Zakona o općem upravnom postupku. Smatraju kada je žalba izjavljena zbog šutnje javnopravnog tijela, da drugostupanjsko tijelo može žalbu usvojiti i naložiti donošenje rješenja u zakonskom roku, a nije ovlašteno odlučivati o zahtjevu stranke. Smatraju da je povrijeđeno temeljno ljudsko pravo na pristup sudu ili nadležnom javnopravnom tijelu jer praktično stranci nije omogućeno ostvarivanje prava na pravni lijek odnosno pravo na žalbu protiv prvostupanjske odluke. Iako tuženik nije vezan žalbenim

razlozima, smatra da ne može odlučivati ultra petitem, odnosno da je ograničen zahtjevima iz žalbe. Predlaže da sud u ovom predmetu zakaže raspravu, usvoji dokazne prijedloge i da usvoji žalbu, poništi osporenu točku 2. izreke rješenja tuženika i predmet vrati tuženiku na ponovno odlučivanje. Potražuje trošak sastava žalbe u iznosu od 1.875,00 eura.

3. Sukladno odredbi članka 32. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21) tužba je dostavljena na odgovor tuženiku.

4. Odgovor tuženika podneskom od 1. ožujka 2024. dostavljen je sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima opunomoćeniku tužitelja.

5. Tužitelji su se očitovali na odgovor na tužbu tuženika kojim su dodatno obrazložili svoje navode. Smatraju da tuženik ne razlikuje dopuštene zahtjeve stranke od dopuštenosti žalbe te ističu da praksa ovog Suda izražena u odluci broj UsII-200/19 od 18. travnja 2019. na koju se tuženik u odgovoru na tužbu poziva nije mjerodavna u konkretnom predmetu. Obrazlažu razloge zbog kojih ne prihvaćaju ocjenu tuženika prema kojoj se traženi podaci ne mogu podvesti pod informacije u smislu mjerodavnog zakona. Predlažu da Sud usvoji tužbeni zahtjev i tuženika obveže na plaćanje troškova spora uvećanog za trošak sastava očitovanja na odgovor na tužbu u iznosu od 1.875,00 eura.

6. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

7. Osporenom točkom rješenja tuženika odbačena je kao nedopuštena žalba tužitelja izjavljena u dijelu u kojem se odnosi na propust javnopravnog tijela prvog stupnja, Grada S., da u zakonom propisanom roku tužiteljima dostavi odgovor i očitovanje na više postavljenih pitanja. Tuženik je ocijenio da zahtjev tužitelja u kojem su tražili odgovore, očitovanja i pojašnjenja ne predstavlja zahtjev za pristup informacijama te je njihovu žalbu zbog nedonošenja odluke javnopravnog tijela u zakonom propisanom roku, odbacio kao nedopuštenu pozivom na odredbu članka 114. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine", broj: 47/09. i 110/21.).

8. U obrazloženju osporenog rješenja tuženik se pozvao na odredbe članka 5. stavka 1. i članka 18. stavka 5. Zakona o pravu na pristup informacijama ("Narodne novine", broj: 25/13., 85/15. i 69/22.) kojim odredbama je propisano što se smatra informacijom u smislu tog Zakona, odnosno što se ne može smatrati zahtjevom za pristup informacijama.

9. Tužitelj navedena utvrđenja tuženika tužbenim navodima niti ne dovodi u sumnju.

10. Razlozi na kojima tužitelj temelji tužbu u ovom upravnom sporu odnose se na pravilnost stajališta tuženika prema kojem tuženik može odlučiti o podnesenoj žalbi zbog nedonošenja odluke javnopravnog tijela u zakonom propisanom roku, na način da odluči o podnesenom zahtjevu. Navedeni tužbeni razlozi odnose se na pravilnost primjene mjerodavnih postupovnih odredbi i kao takvi ne dovode u pitanje pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja u postupku pred tuženikom. Tužitelji, iako predlažu da sud usvoji dokazne prijedloge, u tužbi nisu predložili izvođenje ikakvih dokaza u ovom upravnom sporu, a kako činjenično stanje tužbenim navodima nisu osporili, to sud nije prihvatio njihov prijedlog za održavanje rasprave.

11. Prema odredbi članka 114. Zakona o općem upravnom postupku, drugostupanjsko tijelo ispitat će je li žalba dopuštena, pravodobna i izjavljena od ovlaštene osobe. Ako žalba nije dopuštena, pravodobna ili izjavljena od ovlaštene osobe, odbacit će je rješenjem.

12. Iz navedene zakonske odredbe nedvosmisleno proizlazi pravo i obveza drugostupanjskog tijela, pa tako i tuženika da povodom izjavljene žalbe utvrdi, između ostalog, i je li žalba dopuštena.

13. Tuženik je povodom žalbe tužitelja ocijenio da su tužitelji od Grada S. svojim zahtjevom dijelom zahtijevali dostavu očitovanja odgovora i pojašnjenja što ne predstavlja informaciju u smislu odredbi Zakona o pravu na pristup informacijama. Budući da se zahtjev tužitelja dijelom odnosi na traženje podataka koji ne predstavljaju informacije, to je pravilan zaključak tuženika prema kojem ne može ni doći do propusta javnopravnog tijela prvog stupnja da u zakonom propisanom roku odluči o zahtjevu tužitelja. Stoga ovaj Sud prihvaća stajalište tuženika prema kojem je žalbu tužitelja u navedenom dijelu valjalo odbaciti kao nedopuštenu.

14. Slijedom izloženog, prema ocjeni ovoga Suda ne postoje razlozi zbog kojih se prvostupanjsko rješenje tužbom pobija, zbog čega je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima odlučeno kao pod točkom I. izreke. Tužitelji nisu uspjeli u ovom sporu, zbog čega je neosnovan i njihov zahtjev za naknadu troškova upravnog spora te je na temelju odredbe članka 79. stavka 4. Zakona o upravnim sporovima odlučeno kao pod točkom II. izreke.

U Zagrebu, 14. ožujka 2024.

Predsjednica vijeća
Ana Berlengi Fellner, v.r.